

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/293/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711208232
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2711208232.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Márie Klepancovej a JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti žalovanej: J. J., narodená XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX, XXX XX Z., štátna občianka SR, o zaplatenie 624,99 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 2C/12/2012-25 zo dňa 17. mája 2012 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti vrátane trov prvostupňového konania **p o t v r d z u j e.**

Žalovanej sa **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ť o v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 470,94 eura spolu s 0,024% úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 15.01.2009 do zaplatenia, ako i náhradu trov konania v sume 18,50 eura a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), pričom vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol (výrok II). Svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že na základe úverovej zmluvy zo dňa 19.04.2007 bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 6.898,- Sk s dohodnutou RPMN 44,1% s mesačnou splátkou 522,- Sk v počte 18 splátok, dátum prvej splátky 19.06.2007 a naďalej vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, súčasťou ktorej boli úverové zmluvné podmienky. V danom prípade sa jedná o typovú zmluvu, keď formulárové tlačivo je rozdelené na dve časti, horná časť predstavuje úverovú zmluvu a spodná polovica obsahuje predtlač textu písanú drobným písomnom. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením §§ 37,40,52,53 Občianskeho zákonníka, § 1,2,4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iné. Z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že medzi účastníkmi konania bola dňa 19.4.2007 uzavretá zmluva o úvere č. 3704122042 o poskytnutí spotrebiteľského úveru s dohodnutými podmienkami. V rámci tejto zmluvy však žalobca vopred vnútil žalovanej aj iný právny úkon, než ten, o ktorý mala žalovaná v danom čase záujem. Podpisom formulárovej úverovej zmluvy žalovaná súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine sa podpísala aj pod tú časť textu, ktorá sa týka iného právneho úkonu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti, a to uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. Úver začala čerpať oveľa neskôr od podpísania tlačiva úverovej zmluvy. Žalobca poskytol žalovanej finančnú sumu, ktorú začala čerpať od 28.2.2008 a podľa splátkového kalendára celkom vyčerpala 703,71 eura. K zmluve však neprišlo v zákonom požadovanej písomnej forme s predpísanými zákonom stanovenými náležitosťami. Právny úkon o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere je podsunutý pod úverovú zmluvu, nasleduje za radom iných vyhlásení, poučení bez možnosti spotrebiteľa všimnúť si, že svojim podpisom na úverovej zmluve vlastne uzatvára dve úverové zmluvy (ÚZ, RÚ). V prípade, že mal žalobca záujem uzavrieť s žalovanou nový záväzkovo právny vzťah, bolo potrebné urobiť tak spôsobom aký ustanovuje zákon

č. 258/2001 Z.z. Ak žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými zákonom vyžadovanými náležitosťami v zmysle ustanovenia § 4 ods.1,2 Z. č. 258/2001 Z.z., nebola dodržaná zákonom predpísaná forma právneho úkonu a preto je takáto zmluva neplatná. Bez písomnej dohody strán neexistuje dohoda o výške úrokov z úveru, výške úrokov z omeškania, ustanovenia o zmluvnej pokute, či poplatkoch, ktoré si žalobca uplatnil v žalobe. Súd prvého stupňa mal v konaní preukázané, že žalobca poskytol žalovanej z uvedeného neplatného právneho úkonu sumu 703,71 eura, ktorú žalovaná vyčerpala a žalobcovi tým vzniklo právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške poskytnutého plnenia. V konaní bolo preukázané, že žalovaná plnila v prospech žalobcu v sume 232,77 eura pred podaním žaloby na súd a preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšok nesplateného poskytnutého plnenia v sume 470,94 eura a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaná je v omeškaní s plnením peňažného dlhu a súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania, ktorý je v súlade so zákonom a vykonávacím predpisom a to od dátumu uplatnenom v žalobe, ktorý nasleduje po uplynutí lehoty na zaplatenie zosplateného úveru, keď splatnosť úveru bola dňa 30.12.2008. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.2 OSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci čiastočný úspech priznal náhradu trov konania podľa pomeru čistého úspechu 50% (úspech 75% - neúspech 25%). Žalobca žiadal priznanie náhrady trov konania a to za zaplatený súdny poplatok za žalobu v sume 37 eur. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v pomere čistého úspechu a to 50% zo sumy 37 eur v sume 18,50 eura.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to proti jeho zamietajúcej časti. Odvolanie zdôvodňoval s poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. d) OSP, keď súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. So záverom súdu prvého stupňa nesúhlasil, pretože zákon nezakazuje možnosť, aby na základe jednej písomne uzavretej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov. Čo sa týka revolvingového úveru, žalovaná pri čítaní úverovej zmluvy vedela, že uzatvára zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, pretože žalobca o dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líce zmluvy, nejde teda o skrytie zmluvy do úverových podmienok. V druhom rade je potrebné uviesť, že zmluva o revolvingovom úvere nadobudla platnosť podpisom úverovej zmluvy, má však odloženú účinnosť až na budúcnosť a to uskutočnením aktivácie karty. Uzatvorením revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti žalovanej nevznikli, nakoľko k účinnosti revolvingovej zmluvy dochádza až aktivovaním karty. K aktivovaniu karty nedošlo automaticky alebo konkludentne či náhodne, ale slobodným a vážnym prejavom vôle, resp. priamym a zamýšľaným úkonom žalovanej a to zavolaním na určené telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora či automatického telefónneho centra IVR až uvedením identifikačných údajov za účelom predchádzania zneužitiu. Samotná karta je ešte pred týmto úkonom spotrebiteľovi zaslaná a spolu s kartou sú zasielané tiež predzmluvný formulár, brožúrka obsahujúca informácie o tom, ako úver čerpať, ako karta funguje spolu so sadzovníkom poplatkov a návrh zmluvy o platobných službách. Žalovanej teda nevzniká žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Išlo teda o priamy a zamýšľaný úkon žalovanej a to zavolaním na určené telefónne číslo. Jednoduchou sumarizáciou práv a povinností oboch strán možno konštatovať, že žalovanej nevznikla žiadna zmluvná povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Za žiadnych okolností preto nedochádza akcesorickým uzavretím zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach medzi žalovanou a žalobcom a vôbec už nie k značnej nerovnováhe v neprospech žalovanej. Má za nepochybné, že žalovaná mala evidentný záujem na tom, aby platná revolvingová zmluva sa stala aj účinnou, pretože vykonala prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začala čerpať, čo preukazujú platobné transakcie v prehľade o čerpaní splácania úveru. Odmietol, že by žalovaná nemala vôľu vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom, vôle niet v prípade násillia (tzv. fyzického donútenia) a v nepriamom nátlaku na psychiku donucovaného, že namiesto svojej vôle prejavuje vôľu donucovaného (napríklad ak bitím niekto núti iného, aby podpísal jemu predložený písomný prejav). Žalobca je presvedčený, že v danom prípade k takémuto násilliu nedošlo a požiadavka platnosti právneho úkonu - existencia vôle bola v tomto prípade naplnená. Súd prvého stupňa konštatoval, že finančné prostriedky boli žalobcom poskytnuté bez osobitnej písomnej zmluvy s vyžadovaním náležitostí podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. S týmto tiež žalobca nesúhlasil, pretože v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka bolo uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru urobené vo forme, ktorú vyžaduje zákon, t.j. písomne. Žalovaná si pri čítaní návrhu úverovej zmluvy musela byť vedomá, že uzatvára aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, pretože žalobca o dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líci zmluvy. Aj keď

niektoré zo spomenutých údajov nie sú detailne rozpísané na lícnej strane úverovej zmluvy, tu sa odkazuje na úverové zmluvné podmienky žalobcu, ktoré sú nepopierateľne neoddeliteľnou súčasťou danej úverovej zmluvy a tieto ich bližšie špecifikujú. Uvedené údaje sú žalovanej tiež známe aj z brožúrky obsahujúcej informácie o tom, ako úver čerpať, ako karta funguje a zo sadzovníka poplatkov. Úverové zmluvné podmienky žalobcu sú platnými a rovnocennými dojednaniami spolu s ostatnými zmluvnými dojednaniami majú rovnakú právnu moc a váhu, ako majú dojednania uvedené na lícovej strane úverovej zmluvy. Písomná forma právneho úkonu spočíva v tom, že obsah prejavu vôle je zachytený v texte listiny. Písomnosť musí navonok predstavovať jeden uzavretý celok a celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín zošitím, zviazaním, nie je v tomto prípade nevyhnutné. Keďže žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v písomnej forme, tak tiež nestanovuje, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle umiestnený podpis. Princíp, že text písaný pod podpisom nereprezentuje relevantný prejav vôle, ktorá sa podpísala, sa podľa súdnej praxe i odbornej literatúry vzťahuje bez výnimky iba na niektoré úkony, typickým je závet. Preto súčasťou písomne uzatvorenej zmluvy sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané (rozsudok NS ČR z 27.03.2008 sp. zn. 26Cdo 2317/2006). Žalobca dal súčasne do pozornosti úverové zmluvné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy § 1, 2, 5, 10 úverových podmienok a metodické príručky. Preto uzavrel, že zmluva o revolvingovom úvere je platná. Žalovaná bola so všetkými ustanoveniami zmluvy o úvere, tak aj s obsahom metodické príručky, sadzovníkom poplatkov riadne oboznámená pred uzavretím zmluvy a preto tie je možné tieto v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka považovať za neprijateľné a preto žiadal svojmu odvolaniu vyhovieť. Poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v slovenskej veci Perenič a Pereničová vs. SOS Finance s.r.o., kde pojednáva o spotrebiteľskom práve, ktoré je výnimkou zo zásady zmluvnej slobody. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že judikatúra, ktorá je postavená na platnej právnej úprave spočíva v nastolení rovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nie však v odstránení zmluvy ako celku. Kládne sa tiež dôraz na spotrebiteľa, ktorý si pred uzavretím zmluvy má zvážiť obsah a nespoliehať sa len na ochrannú ruku štátu. Preto žiadal svojmu odvolaniu vyhovieť, priznať žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10,62 eura, zmluvný úrok vo výške 104,73 eura, poplatok za výber z bankomatu 18,32 eura, poplatok za vedenie účtu vo výške 14,94 eura a uplatnil si trovy prvostupňového i odvolacieho konania.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila, odvolací návrh nepodala.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len OSP), po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané včas (§ 204 ods. 1 OSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 OSP), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je v celom rozsahu vecne správny. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, keďže vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil v podstate tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) OSP). Odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d) OSP je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 OSP, pretože súd zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania

najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logicky rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 122 - 135 OSP.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP, odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchyliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľom.

Podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivosť prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Prítom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

Odvolací súd zhodne s prvostupňovým dospel k záveru, že pri vyhodnotení vykonaného dokazovania, každého z vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bolo v konaní dostatočným spôsobom preukázané, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná.

Predmetom tohto konania je pohľadávka žalobcu, ktorá mala vzniknúť z poskytnutého revolvingového úveru žalovanej formou poskytnutia úverového rámca kartou do výšky 15.000 Sk - 497,90 eura. Žalobca za účelom existencie tohto nového záväzkového vzťahu nepredložil súdu žiadne listinné dôkazy, t.j. zmluvu, na základe ktorej tento vzťah vznikol. Žalobca predložil súdu úverovú zmluvu ako formulárové tlačivo č. 3704122042, splátkový kalendár, splatenie celého úveru. Podľa splátkového kalendára žalovaná začala čerpať úver dňa 28.2.2008 a tento vyčerpala celkom v sume 703,71 eura a uhradila sumu 232,77 eura.

Žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými zákonom vyžadovanými náležitosťami v zmysle ustanovenia § 4 ods.1,2 Z. č. 258/2001 Z.z., nebola dodržaná zákonom predpísaná písomná forma právneho úkonu a preto je takáto zmluva neplatná. Bez písomnej dohody strán neexistuje dohoda o výške úrokov z úveru, výške úrokov z omeškania, ustanovenia o zmluvnej pokute, či poplatkoch, ktoré si žalobca uplatnil v danom návrhu.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, vec správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvého stupňa pre svoje skutkové zistenia vzal do úvahy skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania - prednesov účastníkov a listinných dôkazov. Žiadne skutočnosti, ktoré boli v tomto konaní vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli za konania najavo, neopomenul, a vec je i správne právne posúdená.

V preskúvanom prípade sa v celom rozsahu možno stotožniť so závermi súdu prvého stupňa, že spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi je treba posudzovať z úradnej povinnosti z hľadiska prijateľnosti zmluvných podmienok podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ako i zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že žalobca nepreukázal, že by medzi ním a žalovanou bola platne uzavretá písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere s úverovým rámcom, že postup žalobcu ako dodávateľa pri koncipovaní zmluvy je treba vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Ustanovenia o uzavretí zmlúv o revolvingovom úvere I. a revolvingovom úvere II. sú absolútne neplatné, pretože právny úkon nebol urobený určite a zrozumiteľne a bol v rozpore s dobrými mravmi. Plnenie, ktoré žalobca poskytol žalovanej, je odporkyňa povinná vrátiť len titulom bezdôvodného obohatenia.

Žalobca na základe absolútne neplatného právneho úkonu poskytol žalovanej plnenie vo výške 703,71 eura. Túto výšku žalovaná nepopierala. Žalobcovi zaplatila sumu 232,77 eura, preto je povinná žalobcovi vrátiť zvyšok nesplateného poskytnutého plnenia v sume 470,94 eura titulom bezdôvodného obohatenia, ako správne uzavrel súd prvého stupňa. Nad uvedenú sumu nie je možné žalobcovi jeho uplatnený nárok priznať, pretože žalobca nepreukázal právny nárok na takto uplatnené plnenie podložený platným záväzkovým vzťahom účastníkov.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa žalobu žalobcu zamietol, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 2 OSP napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, keď tento správne rozhodol i o náhrade trov konania, ktorá osobitne odvolacími dôvodmi napadnutá nebola.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 a 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej žiadne nevznikli.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.